

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőiroda: Versecz, Iaktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felvétel és rendelés irrodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádós-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: **Perjéssy Lajos.**

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszámítások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számított. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyitólapon egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kerjük pénteken délig beküldeni.

VII. évfolyam.

Vasárnap 1898. évi szeptember 4-én.

37. szám.

A verseczi iskolák.

Versecz, 1898. szeptember 1.

Pár nap múlva az ország összes iskoláiban megkezdődnek a tanítások, a műszak hájlékai megtelnek a mindkét nemű tanulók seregével. A szülék gondjai, kiadásai megszorodnak, de élődnek szép remények is. Minden szüle azt hiszi, hogy gyermeke a most kezdődő iskolai évben, ha eddig hanyag volt, meg fog javulni, ha szorgalmas volt, még szorgalmasabb leend. Minden szüle azzal a gondolattal és erős belső elhatározással adja gyermekét az iskolába, hogy ezután még jobban fog ügyelni előmenetelére. Építi a szép légvárakat, melyek sajnos igen sokszor mint légbuborékok szétpattanak.

Most, midőn majd minden család legnagyobb gondját gyermekének taníttatása képezi, midőn ez a téma forog közszájon, időszerűnek tartjuk, hogy mi is foglalkozunk a kérdéssel s elmondjunk oly dolgokat, melyeknek a szülék és tanfériak részéről való megszívlelése és követése jelentősen előmozdíthatja a tanítás és nevelés ügyét.

Kevés város van nagy Magyarországon, mely iskoláiért annyit áldozott volna és áldoz jelenleg is, mint éppen Versecz.

Iskoláit teljesen a maga erejéből tartotta fen a legutóbbi időkig, midőn községi főreáliskolájának fentartási költségeit az állam vette át, a gör. kel. szerb polgártársak felekezeti iskoláit is a város tartotta fen a

mult esztendőig s fentartaná most is, ha szerb testvérpolgártársaink tulzó elemei oly merev magatartást nem tanusítottak volna.

A többi összes népoktatási tanintézetek (a két magániskola kivételével) névszerint, ovodák, gyermekkert, elemi és polgári leányiskolák, iparos és kereskedői tanoncziskolák fentartási költségei a várost terhelik, s ily czim alatt körülbelül 50.000 frtot áldoz évenként.

E tőren semmi segítséget nem kap az állam részéről, s a polgárság élén állók készséggel hoznak áldozatot tanügyük emelése érdekében, iskoláikhoz ragaszkodnak ámbátor néha a lokalpatriotizmus heve messze is elragadja őket.

A város által fentartott és jól felszerelt iskolákban körülbelül 1800 tanuló nyer oktatást.

A haladás sok tekintetben örvendetes, bár nem oly gyors tempóban történik, mint más városokban, az elért eredménnyel azonban éppen az intéző körök nem minden tekintetben lehetnek megelégedve.

Ennek oka pedig legelső sorban városunk társadalmi helyzetében leli kuforrását.

A mit az iskola épít azt igen sok esetben lerombolja a család, a szülői ház és a környezet.

Tagadhatatlan, tény az hogy városunk lakosságának oroszánrésze, — a vezetők kevés számát kivéve — édes keveset törődik az iskolával s gyermeke haladásával.

Elküldi ugyan az iskolába részben azért, mert kötelezik is arra, részben, hogy

ne legyen nyög a nyakán, de azután nem igen gondol vele többet.

A család és iskola közötti összhang nálunk nem csak hiányzik, hanem sok esetben éppen disharmoniákat észlelünk.

Az elemi népoktatási tanintézetben ez még nem olyan szembeötlő, de már a közép-oktatásnál sokszor nyilvánul.

A szülék, a környezet sokszor szinte kézzel lábbal törekszenek ellensúlyozni az iskola hatását, különösen a fogékony ifju kebel érzületeire vonatkozólag. Számítatlan sajnós példa igazolja ezen állítás valóságát.

A magyar államnyelv, ez a mi nemzeti drága kincsünk, kulturánk alapköve, nagyon de nagyon lassan terjed.

Sok ezer serdülő fiatal nem érti, nem beszél. Ellenséges magatartást a német részről ugyan nem igen tanusít, vagy csak nagyon szorványosan, de rendkívül indolens vele szemben, éppen olyan, mint a szülék nagy részének magatartása.

A mit a gyermek nagy nehezen az iskolában tanul, odahaza elfelejti, ezért kellene kétszeres súlyt fektetni az ismétlőoktatásra (esetleg gazdasági ismétlő iskolára) ezért kellene oly nemű, a népoktatás keretét felülnem haladó, s tisztán a nép serdültebb fiai tovább képzésére szolgáló tanintézetekről (lenne az gazdasági vagy szőlészeti iskola) gondoskodni, melyek az ismeretek megtartását elősegítenék.

A szüléknek, rokonoknak, szóval a családnak többet kellene gondolni a tanulóval, az iskolával. Keresni kellene az összekapcsos-

Tárcza.

Az őszinte szó.

— A „Délvidék“ eredeti tárczája. —
Irtá: Szalay Lajos.

Technikus koromban, még mint fiatal gólya, több barátommal együtt egy 25–30 év körüli kisasszonnyal voltam lakáson, 3 szobája volt, ő maga a konyhában huzódott meg s az így befolyt lakbér jövödelemből tengette valahogy az életét.

No meg igaz, papír szivar-szipkákat is készített, a miben néha csupa mulatságból esténként mi is segédkeztünk neki, — csak hogy rendszeren semmi hasznát nem tudta venni a mi munkánknak.

Szépnek nem volt egy cseppet sem szép Lini kisasszony, de azután soványnak meg olyan sovány volt szegény, hogy csak úgy zörögtek a csontjai.

Egy izben valamelyik társam megbetegedett, feküdt vagy két hétig s megkérte ez idő alatt Lini nagysámat, hogy főzne az ő részére!

Baratunk dicsérte a szép kisasszony főztit, hogy tehát némi kedélyes családi életet éljünk Budapesten is, elhatároztuk, hogy otthon fogunk főzteni.

Persze megtörtént úgy hó vége felé, hogy akinek nem volt közünk pénze, az a kisasszony-

hoz fordult, hogy adjon neki kölcsön a koszt-pénzből, vagy pedig, ha valamennyünknek jó kedve szottyant, úgy a Lini nagysám társaságában vig muzsika szó mellett elvertük az egész konyhapénzt, ilyenkor azután persze másnap vándorolt a m. kir. zaloghazakba minden értékebb ingóságunk, mert hat végre is a konyhát muszáj volt fenttartani.

A következő tanévben már pár jóbarátunk is oda járt hozzánk kosztolni, pompasan és olcsón étkeztek s Lini nagysám kezdett egy pár garasra szert tenni.

Évről-évre nagyobbodott az üzlet s vele a lakás, a kisasszony bugyelárisa mind kövérebb lett, ő maga pedig — de nem! soványabb már még sem lehetett, mint a milyen volt azelőtt. Szóval a mi kisasszonyunk kezdett párti lenni s hol itt, hol ott jelent meg a láthatáron egy újabb kérő — de eredménytelenül!

Mindig azt mondta ilyenkor a kisasszony: — Nem hiszek én a férfinak, kitanultam valamennyit jól magukon! Ugy sem magam kellemék, hanem a gseftem! —

Nem akartam ilyenkor mondani, hogy alig ha el nem találta a szög fejét, csak magamban mosolyogtam valamit válaszul.

A multkoriban egy levelet kaptam Lini nagysámtól, tanácsot kér benne, mint régi jó ismerősétől és barátjától, hogy mit csináljon?

Egy fővárosi tisztviselő, — akit én is jól

ismerem, — megkérte a kezét. Az uri ember már nem fiatal (40 év körül) s eljárt már a bolondját (de nagyon is!), hát mondjam meg neki egész őszintén: mit tegyen?

Az nap délután, amint a Kehrer előtt elmentem, nézegettem a kirakatban levő tréfas levelező-lapokat, — egyen megakadt a szemem!

Egy vén (pardon! években nem szüklődő) kisasszony pénzes zacskóival egyetemben ül a mérlegen s távolról két ficsur nézi.

A kép mellé tájékoztatásul ez a jónak ugyan nem jó, de igaznak nagyon is igaz vers van nyomtatva;

— Vén lánnyal a férfi nép

Mindig csak úgy teszi:

Előbb jól „megfontolja“,

Azután elveszi. —

Megvettem a levelező-lapot s a hatuljára a következő sorokat irtam:

Kedves Lini nagysám!

Őszinte szót kért tőlem — ime, itt van a válaszom! —

Belettem az egészet egy kouvertbba s elküldtem.

Tetszik tudni mi volt a köszönet?

Ma kaptam Lini nagysámtól egy levelet, melyben csak ennyi allott:

— Szentelen! —

Azután így legyen az ember őszinte!?

lódást. Érdeklődni az iskola iránt; — nem csak akkor keresni fel azok falait, midőn a nebuló bajban van, vagy megbukik.

Az a nem törődömség nagy részben oka annak, hogy városunkban oly szinte szégyenletesen kevés a tanult fiatal emberek száma, de nagy a gárdája azoknak, kik a féluton letörtek s száporítják a mindennel elégedetlen, veszedelmes félművelt emberek számát.

Családnak és iskolának tehát kezét kell fogni, egymást segíteni, ha azt akarjuk, hogy gyermekeink nevelése és taníttatása üdvös és eredményes legyen.

Ha ily irányban haladunk a siker nem fog elmaradni. —y.

Városi közgyűlés.

Érdekes közgyűlése volt Versecz városának augusztus hó 29 én Pálffy Elemér főispán elnöke alatt. Mielőtt a tárgysorozat megkezdődött volna, egész sereg interpelláció volt. Ki is szállalt volna föl először, ha nem a város nyitja — akarjuk mondani leglármásabb és onzetlenebb boldogítója — Petrovics György duhoskódvén a fölött, hogy ő magyar árvaszéki végzést kapott, holott szerinte a tisztviselőnek kutya kötelessége, hogy a szerbnek szerbül, németnek németül, olahnak oláhu, s ha volna Verseczen francia, angol, olasz, chinai, jappan, hottentóta benszült annak mind a saját anyanyelvén írjon — de magyarul, a magyar állam hivatalos nyelvén ne adj isten, hogy valakinek valami hivatalos iratot küldjenek, mert azt Gyoka barátunk megeszi szőröstől, borostól, ham! már a csizmaját is lenyelte a szegény tisztviselőnek. A közgyűlés erre a nagy evési produktóra elhatározta, hogy az ügy adassék ki a polgármester mint árvaszéki elnöknek — had ragodják rajta, hogy hány nyelvű tisztviselő volna szükséges városunkban az árvaszéknél. Morlin képviselő azt hozta szoba, hogy mer bér nélkül Vettel kavicsszállító a mentelep laktanya körül kavicsot torenni, Seemayer János képviselő pedig az ellen szállalt fel miért vette fel az utmester maga az utra szállított homokot. Utóbbinak Szalay városi főmérnök kijelentette, hogy ez csak azon okból történhetett, mivel a meghívott képviselők rendesen nem jelennek meg a hetimunkák átvételénél s minthogy a munkásoknak Vasárnap fizetés kell — kénytelen a mérnöki hivatal kiküldöttje képviselő nélkül az átvételt eszközölni. A közgyűlés utasítja ennél fogva a mérnöki hivatalt, miszerint előterjesztést tegyen a munkálatok rendszeres átvétele tárgyában. Popovits Zsiva interpellált még, hogy miért nincs több villamoslámpa a csatorna utcában, mire Weifert főjegyző, polgármester helyettes kinyilatkoztatja, hogy ezen ügyben, a villamos mű átvétele után fog intézkedés történni. Ezután rakerult a sor a hajvilajentésre melyből közöljük a következőket:

A tanács jelentéséből melyet a szabadságon levő polgármester helyett Weifert Károly főjegyző terjesztett be közöljük az alábbiakat. A tanács a múlt hónapban 1140 drbot intézett el. A rendőrség jelentéséből felemlítjük, hogy a múlt hónapban 75 egyént tartoztattak le. A múlt hónapban két tüzeset volt. Öngyilkosság csak egy volt. Reszletesen megemlékezik a jelentés a jul. 29-én dult nagy viharról s az akkor előfordult szerencsétlenségek és károkról. Az együttes árvapénztár állása 151.610 frt. melyből 7033 frt adtak ki. A városi adohivatalba. 3950 frt. folyt be. A házipénztár állása 14374 A mérnöki hivatal terjedelmes jelentése kiterjed az összes műszaki munkálatokra. Felemlíti, hogy Vater Jozsef műszaki tanácsos két napig itt járt, de a felülvizsgálatot és leszamolást nem teljesíthette, mivel a leitári kimutatasok nem egyeztek. Julius hónapban a maganfogyasztoknál a szaporulat 30 drb volt, s az utcai lámpákon kívül 2878 izzo és 29 ivlámpa és 2 motor vélt használatban s az aramfogyasztás összege 1754 koronát tett ki. A széntfogyasztás 80649 kgr 1782 korona értékben. A múlt hónapban 71 egyén halt meg, a városi kórházban 50 egyént gyógykezelték. A vagóhídon 1533 drb. állatot vágta le a múlt hónapban.

Ehhez első sorban Rottler Ferencz szolt hozzá, hogy a város lépjen érintkezésbe az államvasutak üzletvezetőségével, miszerint az ujonnan épített vasuti hozzájáró út is mint a pancsovai út folytatása a közérdek és a nagy

forgalom szempontjából szintén asphal-macadam burkolattal látassék el.

Majd pedig felhívta a közgyűlés figyelmét arra az abuormális állapotra, hogy a Mescs utcának a fehértemplomi- és laktanyautca közötti része most mar egész környékben az egyedüli utca, hol még a régi Isten verte verseczi kövezeten esetlik-botlik az ember, máshol a környékben mindenütt asphal járda van más s ha a háziurak vonakodnak kérelmezni ezen utca asphaltozását, rendelje azt el a közgyűlés a közérdek szempontjából az építészeti szabályok értelmében.

A közgyűlés utasította ezen két ügyben a tanácsot, miszerint az államvasutak üzletvezetőségével a tárgyalást kezdje meg a vasuti hozzájáró út asphaltozása végett, a Mescs utca asphaltozására vonatkozólag pedig a jövő közgyűlés elé indítványt terjesszen.

Morlin s Bodó rendőrfőkapitány indítványára egy halott és egy beteg szállítókosci beszerzését határozta el a közgyűlés.

Petrovics felvilágosítást kért a városi mérnöktől, mi van a villa világítás berendezésének felülvizsgálatával, s hogy van-e a bizottságban elegendő szakértő? Szalay erre kijelentette, hogy a közgyűlés által kiküldött és Vater Jozsef ministeri műszaki tanácsos elnöke alatt működő felülvizsgáló bizottság elegendő szakemberről áll s hogy a Ganz és társa vállalkozó czéggel mind eddig nem tudta a leszámolást megejteni, annak egyedül az az oka, hogy az Abel Ignacz a Ganz és társa czég volt építésvezetője által készített utca-szerinti kimutatasok a beépített anyagról nem egyeznek még sem a mérnöki hivatal által vezetett anyagszamosodásokkal, sem a czég számlájával, sem pedig a természetben talált beépített anyagokkal.

Addig tehát míg a vállalkozó czég ezen utca-szerinti kimutatasokat a beépített anyagról pontosan el nem készített, addig a bizottság működését felfüggesztette. A választ ügy Petrovics mint a közgyűlés tudomással vette. Ezután ismét Petrovics szállalt fel, hogy az utakra szállított homok nem megfelelő minőségű hogy miért nem vizsgálják azt jobban meg az átvételre kiküldött képviselők s hogy miért nem gondoskodik a mérnöki hivatal korábban a homok beszerzésről, mielőtt a maganosok a Mescs-ből a jó homokot elviszik? A városi mérnök kijelenti, miszerint homokot a Mescs-ből csak akkor hordathat ha az utalap péztárban pénz van s kéri a közgyűlést, miszerint intézkedjék, hogy az utalap pénztár más pénztárakból időnkint kiegészítessék aként, hogy a fedanyag az összes utakra april és október hónapok közt legyen beszerezhető különösen pedig a tavaszi esőzések után, amikor a Mescs patakban tiszta, iszapmentes homok található Parkaics és Schönborn képviselők ezen tárgynál a vegett szolalkoztak össze — amibe később Petrovics is belevegyült — hogy a képviselő nem teljesítik az átvételnél eléggé ellenőrzői tisztüket. Schönborn erre kijelentette, hogy eddig ő volt az aki az átvételknél legtöbbször megjelent, most azután menjenek homokot atvenni azok akiknek a szájuk jár, de soha eddig el nem mentek — az átvételekre — mert ilyen hangok után most már ő sem megy semmifele átvételhez. Majd az Alexi utca teljes kikövezését hozta szoba Parkaics, itt azután Popovits, Petrovics, Hoschl és Ditsch Márton képviselők közt eles szóváltás keletkezett, szó volt ismét a német és szerb részről, aminek a vége az lett, hogy Hoschl a főispán rendreutasította. Ugy halljuk, hogy a szerb testvérek szerbül még nagyobb gorombaságokat kiabáltak, amik szinten megérdemlettek volna a rendreutasítást, csak hogy a zajban a szerbül kiabalt gorombaságokat az elnöki asztalnál nem értettek meg.

Ezután a városi vagyon nagysága került szóba, tudniillik a kataszter szerint 11346 hold földje van a városnak míg város által 20 év óta vezetett vagyoni leitárban 12276 hold föld szerepel mint városi tulajdon, a különbség tehát 930 hold, melyről épenséggel nem tudatik, hogy hol az ordogben van? A közgyűlés által kiküldött bizottságnak lesz a feladata megkeresni ezt a kisdarab 930 szóval kilencszazharmincz hold földcséket.

Ezutan Perczel belügyminiszternek az árvaszék ügymenetére valamint a személyzetének szaporítására vonatkozó leiratát tárgyalta a közgyűlés, melyből közöljük az alábbiakat:

A házi pénztár pénzkezelésére nézve a városi árvaszék ügyvitelének és a gyámpénztár kezelésének megvizsgálására kiküldött Vajda Otto ministeri tanácsos jelentése alap-

ján elrendeli a miniszter, hogy mivel nincs jegyzője az árvaszéknek s a jegyzői teendőket egy az előirt képzettséggel nem bíró berendelt írnök vezette a jegyzői állás haladéktalanul betöltésék. Minthogy a házipénztárban kezelt érték papirokról és pénzüntéti betétekről eddig nyilvántartás nem vezetett — ezentúl rendszeres nyilvántartás vezetendő. A házipénztár tulajdonát képző 4¹/₂-os államvasuti kölcsönkötvények után esedékessé, vált szelvények bevaltandók. A város tulajdonához tartozó ingatlan vagyonról valamint az ingóságokról a számvevőség által vezetett leitár szaporodása és apadására vonatkozó rovatokkal kiegészítendő.

A gyámpénztár pénzkezelése és számvitelére nézve szintén több változtatást rendel el a belügyminiszter, többek közt, hogy jövőben a naplók vezetésénél figyelem fordítandó arra, hogy az értékpapirok és pénzüntéti betétek; magán kötvény rovata alatt pedig kizárólag az összesített, árvapénztár tulajdonát képező adóslevelek jegyeztessenek be; az egyes vétel jogosultak részére őrizetbe vett magánkötvények pedig külön rovatba irassanak be. A pénztári tisztség alatt az értékpapirokról vezetett nyilvántartásban neincsak a jogosult neve és az összeg, hanem az értékpapirnak neme és darabszáma is feltüntetendő. Az árvapénztárban őrzött értéktárgyak (arany ezüst és drágaságok) csomagjaihoz az árvaszék hiteles záradékával ellátott olyan kimutatas csatolandó, a melyből az illető csomagban foglalt drágaság tárgya és becsértéke szerint mindenkor megállapítandó legyen, s ezen értéktárgyak kellő részletezéssel az illető arafőkönyvi lapján is feljegyzendők. A tartalék alap bevételeiről és kiadásairól külön napló vezetendő. A gyámpénztárban egyes igényjogosultak számára őrizetbe vett részvények után esedékessé vált osztalékok felveendők (mert esetleg elévülnek). — Minthogy az összesített árvapénztár szenvedő főkönyvében 81 hagyatéki tomegeben az érdekeltek (örökösök igényjogosultak) a főkönyvben nincsenek megnevezve és a pénztárnál nem ismeretesek, az árvapénztárral szemben fenálló és legnagyobb részben régi időkből eredő ezen hagyatéki követelésekre nézve a kimutatas megküldése mellett utasittatik a város közigazgatási bizottsága, miszerint intézkedjék, hogy a felvételre jogosultak kiléte kiderítsék és a kiutalványozandó összegeknek kiszolgáltatása esetleg bírói letétbe helyezése iránt a kellő intézkedések megtétesse-nek stb.

A közgyűlése a rendeletnek eleget tesz, s egyuttal egy árvaszéki jegyzői (1000 frt. fizetés 240 frt lakbér) és egy másodsorszámvevői (800 frt. fizetés, 180 frt. lakbér) állás szervezését kimondja.

Az építendő kozkórház tervezetének, költségvetésének elkészítését a mérnöki hivatal a kitűzött 3 hó alatt a személyzet hiánya s a más oldali nagymérvű elfoglaltság miatt meg sem kezdhetette, miért is az építészeti bizottság azt ajánlotta, hogy Hoffmann helybeli építész készítse el azokat, még ellenben a tanács a terveknek palyázat utjan való beszerzését indítványozta, minthogy a Hoffmann által kért 38 szálalékat ami 150 ezer forint építési összeg mellett 5700 frtot tenne ki sokalja a tanács. Sokolta ezt Petrovics is, ki azonkívül nem képes megérteni, hogyan kerülhet egy terv ennyibe s hogy miért nem lehet azt pár hónap alatt elkészíteni? Mi nem találunk Petrovics csodalkozásán semmi csodalni valót sem, ő az egyszerű kömives, aki mesteri képesítéssel sem bír, nem is foghatja fel micsoda munka az egy nagyszabású tervet elkészíteni — hisz soha sem készített olyant, sőt ketelkedünk benne, hogy bármiféle tervet készített volna valaha. Lehet valaki józan gondolkodású iparos, ezen nem is kételkedünk Petrovicsnál sem — de ami a képzettséget illeti, biz ő csak a névjegyen szerepelhet mint maga csinálta építőmester. Az ő és Morlin indítványára azután a városi mérnök és többek hozzaszólása után kimondta a közgyűlés, hogy készítse el a terveket Szalay, s kap ezen idő alatt szabadságot és egy felelősséggel bíró szakképzett mérnököt segítségül, de készítse csak ő el, ha hosszabb ideig tart is, mert a városnak mégis csak kevesebbe kerülnek a kórház tervek s annak költségvetése, ha saját mérnöke által készített el, mintha idegen mérnökre bizná — amiben igaza is van a közgyűlésnek.

Több kisebb nagyobb fontossága tárgy után az elhalt Rittinger Ede helyett törtétek meg az egyes bizottságokba a választások, Érdekes itt az volt, hogy az iskolaszéki bizottságba a kisebbség Dr. Haag Aladár ügyvédet akarta behozni, de sikertelenül, az egyetemi képzettség elbukott, az olyan nem az iskola-

székbe való. A választások eredménye különben a következő:

A közigazgatási bizottságba: Frisch Gyula; a központi választmányba: Weifert Ferdinand; az egészségügyi bizottságba: Bernátsky Géza; az iskolaszékbe: Breinich Sebestyén választatott meg. A budapesti technológiai muzeum és a temesvári ipar és kereskedelmi kamra által legközelebb rendezendő iparkiallítás céljaira 50 frtot szavaz meg közgyűlés. A kereskedő ifjak társulatának ingyen megadják azt a jogot, hogy pecsétjén a város címéret használhassa. A csakovai földműves iskolánál üresedésben lévő alapítványi helyet az egyetlen pályázó Popovits Lázár nyerte el. Held Gusztáv v. pénztári ellenőr és Cziuk György adóhivatali tiszt 4-4 heti szabadságot kaptak, Seemayer Jung Borbála szülésznői oklevélét kihirdették.

NAPI HIREK.

Személyi hír. Pálffy Elemér főispánunkat, — ki szerdán reggel utazott el a fővárosba — sajnálatos baleset érte kedden este. Midőn a sötétben lakásában járt, egy üvegajtót kezevel véletlenül bezúzott, az üvegcserepek összevagdosták jobb kezéjét, — s meglehetősen sok vért vesztett, míg az elcsúszott Dr. Lichtscheindl Ernő orvos a sebet bekötözte. A sebesülés nem veszedelmes természetű.

Halálozás. Tarnói Buócz Béla kir. közjegyzőnket nagy csapás érte, a mennyiben édes atyja Tarnói Buócz Janos volt nagyszentmiklósi főszolgabíró mult hó 30-án elhunyt. A család a haláláról a következő gyászjelentést bocsátotta ki: „Tarnói Buócz Béla k. közjegyző, Buócz Irma és Lajos kataszteri becslobbiztos, mint gyermekei; István, Imre, Jolan, Helena, Szeréna, Janka, Örsze, Béla és Mariska mint unokák fajdalommal jelentik fejlethetetlen atyjuk illetve nagytatyjuk tarnói Buócz János Torontálvarmegye nyugalmazott főszolgabírájának, az Első Nagyszentmiklósi Takarékpénztár elnökének, a Vöröskereszt-egylet elnökének folyó évi augusztus 30-án d. e. 11 órakor élte 85-ik évében rövid szenvedés után történt elhunytát.“ A boldogult 1814-ben született. Tanulmányai elvégzésével 1834-ben mint gyakornok lépett megyei szolgálatba s már 1836-ban esküdtté választották meg 1848-ban szolgabíró lett, de csakhamar ő is felcserele a tollat a karddal s tevénnyel részt vett abban a dicső küzdelemben mely Vilagosnál ért oly gyászos véget. Buócz Janos is azok közé tartozik, kik hosszú fogsággal bünhödték meg azt a nemes felbuzdulást, melylyel édes magyar hazánk függetlenségéért küzdöttek. Az alkotmányos aera bekövetkeztével ismét a megye szolgálatába lépett s 1867-től kezdve mint főszolgabíró szolgálta Torontálvarmegyét egészen 1889 decemberig, amikor hajlott korára való tekintettel nyugdíjaztatást kérte. Ez időtől fogva Nagyszentmiklóson élt mint ügyvéd. Halálát nem előzte meg hosszas betegség; egészen csöndesen elszenderült.

Közgyűlés. A nem régebben alakult „Verseczi takarékpénztár és hitelegylet“ f. hó 28-án rendkívüli közgyűlést tartott, mely alkalommal az egyület alapítása közlő annyi érdemet szerzett néhai Rittinger Ede elhalálozásával üresedésbe jött igazgatói állást is betöltötték. A közgyűlést az igazgatóság megbízásából Veronits József nyitotta meg, üdvözlőlvén a szép számmal megjelent tagokat, meglehetősen szavakkal emlékezett meg az elhunyt igazgatóról, Konstatálta hogy a 2228 szövetkezeti tag január elsejétől a mai napig 13.87 frtot fizetett be. A felügyelő bizottság ez idő óta a könyveket a legnagyobb rendben vezette, s elnök indítványára meg is kapta a felmentvényt. — A jegyzőkönyv hitelesítésével Müller O. ifj. Michler I. és Miloschits K. bizattak meg. Igazgatóvá Enzmann Lipót-ot és aligazgatóvá Rottler Ferenczet választották meg, kik a helyszínén megjelenvén megköszönték polgártársaik bizalmát azon ígéretet tették, hogy minden erejükkel azon fognak működni, hogy a szövetkezet felviragozzék s teljesítse hivatalát.

Szomorú statisztika. A magy. kir. központi statisztikai hivatal Haviközleményeinek most megjelent július havi füzeté azt a városunkra Verseczre vonatkozó szomorú hírt közli: hogy az összes városi törvényhatóságok között halandóság tekintetében Versecz áll legrosszabbul. Hogy mi ennek az oka, arra nehéz a felelet. Az azonban tény, hogy a mi egyszerű földművelő népünk csak akkor fordul orvoshoz, mikor közel van a halálhoz. Hatalmas nagy szekta azt hirdeti folytonosan, hogy az orvosok nem tudnak semmit,

(hanem ők igen! minden néven nevezendő halálos betegséget tudnak gyógyítani). Különben annyi kuruzslo, mint nálunk alig van egy másik városban széles nagy Magyarországon. Talán éppen azért oly nagy a halandóság nálunk, mert mindenki érteni akar a gyógyításhoz.

A helybeli gazdasági egyesület élénk tevékenységet fejt ki azon irányban, hogy a természet jó elárúsítását gazdainknak lehetővé tegye, Küldöttségileg fogják felkeresni Dániel Ernő minisztert is, hogy a Refactia kedvezményt a szállításoknál adja meg az egyesületnek. Tervbe vették, hogy Mezőhegyesre is többen kirándulnak, annyival inkább is, mivel az ellátás ingyenes s az összes részvételi díj 4 frt. mely utolag még vissza is fog térítettetni.

Katonák átvonulása. Ritka mozgalmas élet vált a mult heten par napig városunkban. Több mint 4000 katoná, huszárság, tüzérség és gyalogság volt elszállásolva az egyes városrészekben. Az Andrássy sétátéren délutánoként megszólalt a katonabanda, nagy közönséget csalogatván össze minden alkalommal. Az utcákon mindenfelé csörgött a kard, pengett a sarkantyú. A vendéglősök, korcsmarosok kitűnő üzleteket csináltak s ugyancsak sohajtoznak hogy bár úgy lenne mindég. Igen kellemes benyomást tett az a körülmény, hogy a nyalka tiszturak, s a legénység nagyobbára magyarul beszéltek, ritkan hallatszik annyi magyar szó városunkban mint a mennyi hangzott a katonák átvonulása alkalmával. Pénteken reggel csengő zeneszó mellett elvonultak a katonák, szinte üres lett a város.

A lugos-marosillyei vasut megnyitása még mindig késik, mert a marzsinaí alagut melletti töltés alapját a vihar nagyon megrongálta. A mult heten meg is vizsgálták s lehetséges, hogy egyelőre a vasut fele fog megnyitattani, s mivel erősen dolgoznak s a közlekedés teljes megnyitása nincs messze.

A kikindai magyar színészet. A nagy-kikindai „Kozerde“ írja: A „magyar színészetnek Nagy-Kikindán való nyomorgása gondolkodóba ejtette már ismételen városunk hazafiasan érző férfait. Évekkel ezelőtt történt meg az első lépés arra nézve, hogy miként lehetne a magyar színészet érdekében Kikindán is valamit tenni és miként volna lehetséges, hogy a kisebb jövedelmű ember is szórakozást találjon Thalia templomában és főleg miként volna lehetséges városunk azon köreiben is érdeklődést felkeiteni a magyar színészet iránt, a hol eddig mindig távol maradtak? Az akkori kísérletek tudvalevőleg, eredményre nem vezettek. Azóta évről-évre meggyőződünk, hogy mily szomorú és elszégyenítő a kikindai magyar színészetnek a vergődése. Peterdi tarsulatának tavalyi nyomoragos vendégszereplése még élénk emlékeztünkben van, s ki tudja, hogy ha a jövőben is magára marad a magyar színészet, nem e megismétlődik ez a gyászos állapot? A kaszinóban már foglalkoztak a kérdéssel és bizonyára, hisszük, a megindított mozgalom nem fog eredménytelen maradni. Ujabbban azonban egy másik tervéről is értesitenek bennünket. Az a terv, hogy a város vegye kezébe a magyar színügy rendezését. Dr. Bogdán Zsivko polgármester odanyilatkozott, hogy legközelebb egy nagyobb értekezletet fog egybehívni, a melyen a kikindai színészetnek helyes irányba való terelését és megélhetésének biztosítását fogják beható beszéd tárgyává tenni. Mint értesülünk, a polgármester már a jövő hétre fogja a kikindai magyarságnak kiválóbbjait egybehívni, a mikor egyuttal arról is fognak tanácskozni, hogy miként lehetne a magyar színészet számára némi állami segílyt is kieszközölni.“

— Temesvár a király előtt. A temesváriak hódoló lampion menete Buziason, szeptember 4-én — most már bátran mondható — impozans arányokat fog ölteni. Eddig is már 12.000 résztvevőre számítanak, a polgárság színe-java, foglalkozási különbség nélkül, csatlakozik a hódolatnyilvánításhoz a buziasí királynapok ezen egyetlen ünnepségéhez, melyet ő Felsője jóvá hagyott, míg minden egyebb ünnepléséről lemondott. A központi bizottság több ülést tartott, melyen a rendezés részleteit megállapította. A menet a buziasí pályaudvartól zenekísérettel megy a fürdőhelyre, az előcsapatot ugyanazok fogják képezni, kik az ezredéves ünnep hódoló bandériumában városunkat képviselték, természetesen akkori diszruhájukban. A lampionok vörös, fehér, zöld színűek lesznek és akként fogják csoportosítani, hogy a felkörben felállított diszfelvonulás a magyar nemzeti színt mutassa. A felkörön belül a zenekedvelőegyesület áll és előadja a szerenadot. Nemcsak Temesvárott, hanem a környéken és egész Délmagyarországon a legnagyobb érdeklődéssel tekintenek ez óriási

tüntetés elé s elmondhatjuk, hogy hazánk e részének egész intelligenciája tódulni fog Buziasra, hogy a temesvári polgárság tüntetésének tanuja legyen.

Verseczi zeneszerző műve Münchenben Lapunk szerkesztője a mult hónapban Münchenben tartózkodván örömmel látta hogy a „Deutsches Theater“-ben heteken keresztül adják köztetszés mellett Weid Henriknek a „Verseczi férfi dalárda“ karmesterének a „Die Empörung im Harem“ című egy felvonásos gyönyörű kiállítású Operette-jét. Emléklül egy színlapot hozott magával és gratulálva átadta a karmesternek. Weidtot igen meglepte a dolog, mivel ezen régebbi zeneműve csak kéziratban jelent meg, előadhatási jogát nem szerezte meg tőle a müncheni director ki a fényes operettel igen jó gsefteket csinál. Weid most egyik helybeli ügyvéd útján fogja kérdőre a müncheni direktort.

A szerb színészet új igazgatója Hadzsity Antal, az ismert szerb író és volt orsz. képviselő, 33 évi működése után visszalépett a magyarországi szerb színészet igazgatásától. Utódjául az újvidéki szerb színügyi bizottság Dr. Stanojevitty Lázár orvost választotta meg.

Kiállítás Temesvárott. A budapesti m. kir. technológiai iparmuzeum által a temesvári kereskedelmi és iparkamara közreműködésével rendezendő munkagép- és eszköz-kiállítás munkálatai már annyira haladtak, miként a tárlat meg e hónapban okvetlenül meg lesz nyitható. Dr. Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter személyesen fogja a kiállítást megnyitni, a mi kétségkívül nagyban hozzá fog járulni ez ünnepség fényének emeléséhez. Az időpont meghatározását a miniszter magának tartotta fenn. A nagy rendező-bizottság, melynek tagjai Temesvár sz. kir. város, a kereskedelmi és iparkamara, ugyszintén a temesvári szakegyletek közül sorakoznak, legutóbb tartotta első ülését, a melyben több a kiállítás szervezését illető kérdés lön megvitatta. Bár a bizottság, illetőleg a kebelében képviselt testületnek működésük legfőbb céljául azt ismerik, hogy e tarlat komoly tanulságai maradandó eredmények kuforrását képezzék, a külső siker előfeltételei sem fognak hiányozni, a mennyiben minden megtörténik, hogy a kiállítás nemcsak a szorosan vett érdekelttség, hanem a nagy közönség szemében is vonzóvá tétessék. A kiállítás területén felváltva katoná- és ciganyzene fog játszani, e mellett egyéb szórakoztatás mint dalelőadások, műtechnikai mutatványok stb. is tervbe vannak véve. A vidékről esoportosan felranduló iparosok fogadása és kalauzálása körül felmerülő teendők ellátása naponkint váltakozó 2-2 bizottsági tag feladatát képezi. A kiállítás ügyének minél szélesebb körökben való népszerűsítése a temesvári kamara irodájának jut osztályrészül. E célból a kamara lelkes felszólításban hathatós közreműködésre hívta fel kerületének valamennyi ipartestületeit, azonkívül tisztviselőinek kiküldése által máris igyekszik kerületének nagyobb helyein az illető körök figyelmét ez akcióra terelni. Mint értesülünk, eddig már a verseczi, fehértemplomi, oravicai és lugosi ipartestületek részéről helyeztetek nagyobb tömegű felrandulásokat kiállításba és bizton remélhető, hogy a többi testület is megteszik a lehető e kiállítás minél sürűbb látogatása érdekében. Minden jel odamutat, miszerint gazdasági életünk vezértényezői e kiállítással az industrialis fellendülés új aeráját nyitják meg.

Egy őrmester karrierje. A „Végvidék“ írja a következő érdekes dolgot: „A verseczi 7-ik honvédegyalozezred 1-ső zászlóaljának 1-ső századánál Czindrich József glogoni származású őrmester régóta arról volt nevezetes, hogy a legénységet embertelenül üti-veri. Az őrmester ellen emiatt többször panaszokdakt is a honvédek, de hiába. Ez a körülmény Czindrichet azután természetesen arra indította, hogy műveleteit tovább folytassa. A korsó azonban addig jár a kutra, míg egyszer el nem török. Így járt az őrmester is. Mintegy három esztendővel ezelőtt ugyanis egy ily brutalitás miatt a hadi törvényszék négy hónapi börtönrre ítélte. Czindrich a büntetést kitöltötte, de ismét visszakerült az ezred 1-ső zászlóaljához — őrmesternek. Az őrmester ezután még vadabb lett. E tomboló haragjában történt azután egyszer, hogy egy honvédet ismét úgy el talált tängálni, hogy az megsiketült. Az őrmester e tényéért ujbol a hadi törvényszék elé került, mely 8 hónapi börtönrre s lefokozásra ítélte. Ennek folytan Czindrich őrmester közhonvéd lett s belöl került a kulcslyukon. Mikor azonban augusztus elsején kiszabadult, még vissza sem érkezett Verseczre a századahoz s már ott várta az ezredparancs, amely őt a 7-ik honvédegyalozezred 1-ső zászló-

aljának 1-ső századához. újból s egyenesen valóságos őrmesterré nevezi ki. — Fenntartással közöljük a „Végvidék“ lapársunk ezen hírét, melyet mi egyáltalán nem akarunk elhinni, mint-hogy ez a hír honvédségünkre árnyat vetne, s utána fogunk jarni, valjon lapársunk nem egy az uborka idényben született kacsát bocsátott e szárnyaira.

Szerkesztői levelezés.

Lapunk szerkesztője közel két hónapig tartó utazás után a múlt napokban városunkba visszaérkezett, s a szerkesztést Szalay Lajos v. főmérnökötől átvette.

L-i. Nagy-Röcze. Igen szívesen vennék egy kis tudósítást az utazásról. I—a mar Nagyváradon van. M—a Nimrodi kedvteléseit uzi Fehértemplomban, de pár nap múlva hozzánk jön.

Medikus. Nem fogadjuk el a szemrehányást azért mert nem közöltük azt a hírt — elég ha a többi lapok közölték. Egy úrnak megtetszik egy hölgy meglátogatja s nagyon is komolyan és kézzel foghatóan kezdi ő nagyságának a szelét csapni, ekkor megjelenik a má-ik kakas — pardon! (elszaladt a tollunk), udvarlót akartunk mondani — s elagyabugyalja a tolokodót. Oly esemény minő hol itt, hol ott, de minden nap megtörténik, s kár ebből nagyobb zajt csapni. Elég pech az ilyen dolog már magában véve is, s azon kívül, hogy a budapesti mentők szavával éljünk: „Mindnyájunkat érhet baleset!“

Nyiltér.

Menyasszonyruha-selyem 65 krtól 14 frt. 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként** — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig póstafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zürichben. — Magyar levelezés. Svajczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

8152. szám. — 1898.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. t. cz. 25. § a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a legtöbb adót fizetők kimutatása az 1899. évi virilistak névjegyzékének összeállítása czéljából f. é. aug. hó 29-től bezarólag szeptember hó 5-ig a hivatalos órák alatt a netáni felszólamlások beadhatása végett a városi főjegyzői irodában közszemlére ki lesz téve.

Verseczen, 1898. évi augusztus hó 22-én.

Polgármester szabadságon:

Weifert Károly, főjegyző.

8152. szám. — 1898.

Hirdetmény.

Hivatkozással a mai napon 8152. sz. alatt kibocsátott polgármesteri hirdetményre és az 1886. évi XXI. t. cz. 28. §-ára ezennel közhírré tétetik, hogy az igazoló választmány f. év szeptember hó 6-án d. e. 9—11 és d. u. 3—5 óraig a főjegyzői irodában az 1899. évi legtöbb adót fizetők névjegyzékének összeállítása és a netáni felszólamlások tárgyalása végett nyilvános ülést fog tartani.

Azok, kik az idézett törvényzikk 26. §-ában említett kedvezményt igénybe venni ohajtják, kötelesek ugyanazon törvényzikk 27. §-a értelmében az ülések tartama alatt az igazoló választmány előtt szóval vagy írásban ebbeli jogosultságukat igazolni.

Igazoló választmány. Verseczen, 1898. évi augusztus hó 22-én.

Dr. Demetrovics Mihály,
elnök

5470. szám. — 1898.

Árverési hirdetmény.

Az alólított m. kir. erdőigazgatóság írásbeli versenytárgyalás útján aruba bocsátja az erdőigazgatóság kerületében telepítési és mezőgazdasági czélokra szánt és 1899—1904, vagyis a legközelebbi 6 (hat) év alatt kihasznalandó s a dentái m. kir. erdőgondnoksághoz tartozó opaticzai és omori erdőgondnoksághoz tartozó területű erdőrészeket levő, majdnem kizárólag tölgyfanembekből álló összes faanyagot tövon az

erdőben holdankinti 311 (háromszáztizene) frt. 35 kr. kikáltási ár mellett.

Az ivenkint 50 krnyi bélyeggel ellátandó írásbeli zárt ajánlatokban világosan és határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő a tárgyalás alapját képező általános és részletes árverési és szerződési feltételeket ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti a megajánlott holdankinti vételár pedig az ajánlatban számjegyekkel és betűkkel is világosan kiirandó és az ajánlatához 4100 frt. bánatpénznek akár készpénzben, akár elfogadható értékpapirokban, az alólított erdőigazgatóság házipénztárána történt letételét igazoló nyugta csatolandó.

Az ilykép kiállított és felszerelt ajánlatok folyó évi szeptember hó 15-ik napjának délelőtti 10 óráig „Ajánlat a lugosi m. kir. erdőigazgatóság kerületében a dentái m. kir. erdőgondnoksághoz tartozó opaticzai és omori erdőrészekben kihasznalandó faanyagokra“ felirással és ajánlattevő nevével és lakasanak jelzetével ellátott zárt borítékban az alólított m. kir. erdőigazgatóságnál nyújtandók be.

Megjegyeztetik hogy:

1) utóajánlatok elnem fogadtatnak;
2) oly ajánlatok, melyek az általános és különös árverési és szerződési feltételektől eltérő kikötéseket tartalmaznak, figyelembe vétetni nem fognak;

3) a földmivelésügyi m. kir. Miniszter magának fenntartja azon jogot, hogy tekintet nélkül az ajánlott árra az ajánlatokat saját belátása szerint elfogadhatja avagy visszautasíthatja;

4) az általános a részletes árverési és szerződési feltételek a földmivelésügyi m. kir. miniszterium erdészeti főosztályában, az alólított erdőigazgatóságnál és a dentái m. kir. erdőgondnokságnál a kiirtalos órák alatt megtekinthetők.

Lugoson, 1898. augusztus hó 30-án.

M. kir. erdőigazgatóság.

3095. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. R. Zucha István verseczi ügyvéd által képviselt Versecz vá. os. árvaszéke javára Bozsits szül. Demetrovics Mária elleni végrehajtási ügyben 169 frt. 45 kr. tőke, ennek 1895 évi július hó 1-től járó 6% kamatja 11 frt. 55 kr. eddigi, jelenleg 9 frt. 65 krban meghatározott költség, továbbá esatlakozást nyert Vaszylyevics Peter javára 14 frt. 55 kr. tőke, ennek 1897 évi február 3-tól járó 5% kamatja 25 frt. 20 kr. költség, véül szintén esatlakozást nyert világosi cognac-gyár részvénytársaság javára 96 frt. 43 kr. tőke ennek 1897 évi augusztus hó 6-tól járó 6% kamatja 5 frt. 15 kr. óvási díj 1/2% váltódíj és 27 frt. 35 kr. költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a versecz vá. os. 1714 sz. tkjében írt Bozsits szül. Demetrovics Mária nevében álló A 1 3073 hr. és 1893 összeírás sz. beltelkes ház, a C. S. alatt Bozsits Száva javára bekebelezett élethossz glani lakhatási és elirtási jognak az 1881 évi LX. t. cz. 163 § a 1-ső bekezdése értelmében leendő fenn tartással 504 frban megállapított kikáltási árban 1898. évi szeptember hó 23-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. jbiróság árverési helyiségben megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikáltási árban felüli igéretet senki sem tette, az árverésre kitűzött ingatlan a kikáltási árban alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 50 frt. 40 krt készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt J. M. R. 8 rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. tör. czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírószék telekkönyvi irodájában s a fentnevezett községi előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1898 évi június hó 25-ik napján.

A kir. jbiróság tkvi. osztálya.

Trucza, k. aljbiró.

4618. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Hüttl Tivadar budapesti bej kereskedő czég javára képviselve, Dr. Hujós Zsigmond budapesti ügyvéd által, Walter Ferecz verseczi bej kereskedő czég elleni végrehajtási ügyben 147 frt. 72 kr. tőke, ebből 48 frt. 42 kr. után 1897 évi július hó 1-től járó 6% kamatja 37 frt. 70 kr. eddigi, jelenleg 10 frt. 15 krban megállapított költség, továbbá esatlakozást nyert S. Bloch & Söhne bécsi czég javára 167 frt. 77 kr. tőke, ennek 1897 június 6-tól járó 6% kamatja és 19 frt. 46 kr. költség, véül esatlakozást nyert L. Schönbauer czég javára 82 frt. 75 kr. tőke és jár. kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a verseczi 883 sz. tkjében írt A. I. 1 sorzám 1678 hr. és 997 összeírás számú beltelkes ház 1680 frban megállapított kikáltási árban 1898. évi szeptember hó 9-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. járásbírószék árverési helyiségben megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikáltási árban felüli igéretet senki sem tette, az árverésre kitűzött ingatlan a kikáltási árban alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 168 frtot készpénzben, vagy az 1881 LX. törvény-czikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881 november 1-én 3333 szám alatt kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírószék telekkönyvi irodájában és a községi előjáróságnál megtekinthetők.

Verseczen, 1898 évi június hó 18-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi. osztálya.

Trucza, k. aljbiró.

5301. sz. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Márkovics György verseczi ügyvéd által képviselt Nyisztor Jon mint kk Nyisztor Katalin gyámja javára Völga Pau resiczabányai lakos elleni végrehajtási ügyben 222 frt. tőke, ennek 1894 évi december hó 24-től minden havi 6 frt után járó 5% kamatja, továbbá 1898 évi január 24-től kezdve lejárt 6 frt. havi részlet 45 frt. 5 kr eddigi jelenleg 12 frt. 50 krban megállapított költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a szolcsizai község 346 sz. tkjében írt A. I. 1820 hrsz. ingatlan 353 frban megállapított kikáltási árban 1898. évi október hó 14-ik napján délelőtti 9 órakor Szolcsizán a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikáltási árban felüli igéretet senki sem tette, az árverésre kitűzött ingatlan a kikáltási árban alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 35 frt. 30 krt, készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881 november 1-én 3333 sz. a. kelt J. M. R. 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. jbiróság telekkönyvi irodájában és a községi előjáróságnál megtekinthetők.

Kir. járásbírószék, tkvi. osztálya.

Verseczen, 1898. évi július hó 10-ik napján

Trucza, kir. aljbiró.

Nem nagy Krach!

hanem szilárd alapon képesek vagyunk, az alább megnevezett Britannia-ezüst-készletet, a mely 56 darabból áll, hallatlan olcsó áron

6 fl. 60 kr.-on mindenkinek eladni.

6 darab legfinomabb Britannia-asztali-készlet angol pengével.

6 darab amerikai Britannia-ezüst-villák egy darabból

6 darab amer. Britannia-ezüst-evőkanál

12 darab amer. Britannia-ezüst-kávékanál

1 darab amer. Britannia-ezüst-levesmerő

1 darab amer. Britannia-ezüst-tejmerő

2 darab amer. Britannia-ezüst-tojástartó

6 darab angol Britannia-tálaló-álca-alsótálcza

2 darab hatást keltő táblagyergyatartó

1 darab theaszűrő

1 darab legfinomabb Britannia-cukorzoró

3 darab legfinomabb gyümölcsés porcelán-markolat

3 darab legfinomabb gyümölcsvilla porcelán-markolat

6 darab Victoria-alsótálcza

56 darab együttvéve csak 6 frt. 60 kr.

Fenti minden 56 darabot képesek vagyunk

6 frt. 60 kr. legkisebb áron eladni. A Britannia-ezüst egy teljesen fehér fém, mely az

ezüst-szint 25 évig megtartja, a miért jótállunk.

Legjobb bizonyítékul annak, hogy ezen hirdetés igazságon alapszik közlések ezen:

Nyilvános kijelentést:

Azon esetben, hogy ha a szállított Britannia-ezüst-készlet nem felel meg, a fizetett összeget minden késedelem nélkül visszaadjuk.

A ki csak használni tudja rendelje meg magának fenti dísz-készletet, a mely különösen alkalmas:

Nász- és ünnepi-ajándéknak

valamint Szállodáknak, kávéházaknak és jobb háztartásoknak.

Kapható csak a:

Rix kiviteli házbán

szállítója a tanítóház egyesületnek, a t. jegyzőkönyvbe felvett ház, a mely harmincz év óta áll.

Bécs, II 2, Praterstrasse 16.

Vidékre való szállítás utánvét, vagy az összeg előleges beküldése után történik.

Tisztítópor hozzá 10 kr., ládika 40 kr.

Csak igazi a védjeggyel.

Számos elismerő irat áll rendelkezésre.

Óvás! A más oldaltól hirdett kisebb értékű 41 darab teríték nálunk 5 frtba kerül; de anélkül, hogy ezeket ajánlani tudnánk.

A Kirehner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása Versecz.